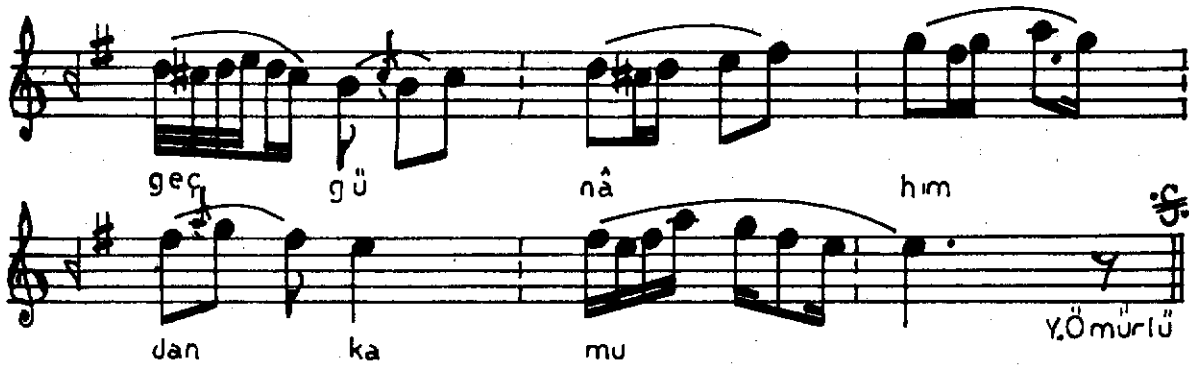


HÜSEYİNİ-ÂŞİRÂN
(Cumhur İlahî)

EV SAT

EYYÜBİ DERVİŞ AÜ RIZA BEY

Ey Hû dâ ben
ey le rim çok
ma sı vâ ya
il ti fât
Düş mü şem gir
Kim o nu kıl
dâ bi zen be
dik şe fi
tut mü z c, ni lî bin
ver mü z ne ni cāt bat
Ol Ha bî bin
hür me ti ne



Ey Hudâ ben eylerim çom mâsivâya iltifât
Düşmüşüm girdâb-ı zenbe tut elimi ver necât

O! Habîb'in hürmetine geç günâhımdan kamu
Kim onu kıldınşefî-i müznibîn ü müznibât

Halkı yarattın anıñın hemonu kendin için
Bâis-i icâd-ı mahlûkât Fahr-i kâinât

Ondan egref kimse yoktur cümle mahlûk içre çün
Gönderildi onsekiz bin âleme rahmet o zât

Ettiler ânı vesîle enbiyâ vü mürselîn
Ana hem onlara olsun bî-şumâr bî-had salât

İttihâz ettinonu dost kendine kıldın halîl
Destine verdin şefâat mansıbı çün berât

"Altın edem sana Bathâ dağını" demiş iken
Arpa göreğini yedi yemeyip kand u nebât

Ana bağışla bu KUDDÛSÎ günahkâr kulunu
Mürde gönlü bahr-i rahmetten kanıp bulsun hayât (I)